

in norčavo malikovanje vpeljati ter ljudstvo siliti, enega človeka, kralja Nabuhodonozorja ko Boga častiti? Kdo se bo prederznil, s svojo kratko pametjo neskončno božjo pamet soditi? Kdo je v globočino božje modrosti in previdnosti viditi v stanu? Nam, omejenim stvarjem tukaj na zemlji, je marsikaj tamotno, nezapopadljivo, in še le, ako srečno v večnost priromamo, se nam bo razsvetlilo in razjasnilo, popolnoma vendar neskončnosti božje nikdar razumeli ne bomo, ker omejeni stvari je nemogoče, neomejenost, neskončnost zapopasti; in ravno v tem, da bomo ven in ven, celo večnost, brez prenehanja božjo neskončnost in njene čuda spoznovali in občudovali, obstoji ena stran rajskega izveličanja. Dosti nam mora toraj tukaj na svetu biti, da vemo, da je to božja naredba, božje delo, božji sklep; in vemo enkrat to, tako se moramo v ponižnosti podvreči, ter sklepe božje, in če so nam tudi še tako nezapopadljivi, moliti, ne pa tistih po svoji kratki pameti meriti, ali celo zametovati. To je stopnja, na kateri stoječ blago, sveto vdovo Judito in jeno djanje ko katoličan sodim in soditi moram, in z mano vsaki resnični katoliški kristjan. In ravno, ker pisatelj: „Potovanja po izhodnem ali po jutrovih deželah v letu 1857“ tega storil ni, ga milujem iz celega serca. Dixi et salvavi animam meam“.

Red in snaga v šoli.

Tone Brezovnik.

„Vodo v Savo nositi“ bi se reklo, ako bi hoteli še enkrat povdarjati, kako imenitna, kako važna sta red in snaga v šoli. Omenim danes le to, da morajo stariši čutu za snago in red temelj položiti, kajti red in snaga največ vplivata na ohranjenje zdravja. Gledati se mora toraj vže pri malih otrokih na snažnost in rednost igrač, obleke, kože i. t. d. To se mora pri vsakej priliki tako dolgo povdarjati, da postane otroku to tako rekoč druga natura. Dospeti se mora tako daleč, da se otrok nekako tesnega počuti, ako se zjutraj nij umil ali če mora v onesnaženi ali strgani obleki okoli hoditi. Sploh se morajo otroci neke pravilnosti za celo življenje privaditi.

Kar se je tako doma začelo in čemur se je dober temelj položil, to naj narodna šola dovrši in za celo življenje v otroku vtrdi. V tem leži lep in važen del zadače narodnih učilnic. Nastane pa vprašanje: „Kaj naj narodna šola stori, da to svojovažno nalogo dostojno reši?“ Tudi o tem se je vže dosta pisalo, vendar naj bode tudi meni dovoljeno nekoliko „primetkov“ k vzbujanji redo- in snagoljubja tukaj navesti in povedati, kako jaz to s svojimi učenci skušam dosežati. Marsikaj bode čitatelju vže iz drugih knjig znanega, marsikaj pa morebiti tudi novega. In če tu in tam najde česa, kar se mu bo dopalo ter bo to domu v

svoj razred presadil, dosegel je pisatelj teh vrstic svoj namen, če je pa kdo tako zbirljiv, da se mu ne bode ničesar dopalo, no ta naj vzame za dobro — mojo dobro voljo. Evo tedaj!

A. Vzbujanje in uterjenje snagoljubja.

1) Otroci morajo biti vedno lepo umiti, počesani (zato dekleta ne smejo robcev na glavi obdržati), snažno oblečeni, nohte lepo porezane in bele imeti. Da se to zgodi, pregledam večkrat pred ali po šoli vse otroke in vsak „nemarnež“ pošlje se k vodi, oziroma se posvari, pri večkratni ponovitvi tudi kaznuje.

2) Pregledam včasih tudi, če imajo vsi žepne robce pri sebi.

3) Vsak ponedeljek morajo imeti okvire pri svojih tablicah lepo umite.

4) Pregledajo se večkrat vse šolske knjige, niso li morebiti zamazane ali celó razstrgane.

5) Po lepokusni uri pregleda klopni načelnik, nij li kedo v njegovej klopi pisanke, kakor si bodi zamazal.

6) Dvakrat na dan pobriše se miza, police pri oknah, šipe i. t. d.

7) Smetiti se ne sme. Da se to ne zgodi, mora smetničar *), ki en-, dva- ali tudi večkrat na dan vsa tla pregleda, skrbeti. Njegovej zapovedi se mora vsak podvreči.

8) Po zimi pazi vsak klopni načelnik (ki mora zgodaj v šoli biti), da nihče iz njegove klopi snega v šolo ne prinese, ali da s preblatnimi čevlji v klop ne gre.

9) V poduku se pri vsakej priložnosti ozira na snažnost ter se nje velika dobrotta povdarja.

Če se to več let zaporedoma godi, dobé otroci nekov estetičen čut; snažnost postala jim je druga natura, ter upljiva blagodejno na njih celo poznejše življenje **).

B. Vzbujanje in uterjenje redoljubja.

1) Otroci morajo točno ob 9. uri dopoldne, oziroma ob 1. uri popoldne na svojih sedežih biti.

2) Klobuki, robci in druga obleka spravi se lepo na to odločeno mesto.

3) Otroci sede po velikosti (mali spredaj, véliki zadej) vedno strogo v vrsti in ravno („lepo“).

4) Preide se li k drugemu predmetu, denejo se prej vzunaj imevše reči na povelje: ena! (gor vzdigniti), dve! (pod klop dati), tri! (zopet roke na klop), v klop in zopet na slično povelje se potem druge ven vzamejo.

5) Vsaka klop ima svojega „klopnega načelnika“. Naloga tacega, ki mora posebno snažen in reden biti, je:

*) Več o tej „branži“ glej spodaj pri vzbujanji redoljuba. Pis.

**) Da mora biti učitelj vedno vzor redovnosti in snažnosti razume se samo ob sebi. Pis.

- a) Razdeljuje in pobira za svojo klop pisanke, risanke i. dr.
 b) Pregleda, nij li kedo kaj zamazal?
 c) Pregleda vsak ponedeljek, so li okviri dosta beli?
 d) Pregleda vsak dan dvakrat, imajo li vsi v njegovej klopi dovolj poostrene kamenčke.
 e) Skrbi, da je v črnilih dovolj črnila.
 f) Skrbi, da nihče po končanem navku pred iz klopi ne gre, da pride na dotično klop vrsta.
 g) Razne druge reči.
- 6) Ves razred ima enega „razrednega načelnika“. Razredni načelnik postane najvestnejši deček vsega razreda. Delokrog tega je:
- a) Kar se je našlo, oddá se njemu in on prinese meni.
 b) Imam li jaz komu kaj dati, ne sme sprejemalec sam k meni priti, nego razredni načelnik. Ta dá potem ovo reč dotičnemu klopnemu načelniku in ta stoprav sprejemalcu.
 c) Pregleda, kadar mu je volja pri vseh klopnih načelnikih, imajo li vse (kamenčke, okvire i. dr.) v redu?
 d) Pobere včasi mesto mene pisanke in risanke.
 e) Kadar mene nij v šoli pazi na red in mir.
 f) Uvrsti po šoli vzunaj pred šolo otroke.
 g) Prinese mi črnilih.
 h) Imam ga včasi za kam (po kredo, črnilo i. t. d.) poslati.
 (Za točke sub a, b, d, f je tudi ena načelnica).
- 7) Ves razred ima dva „smetničarja“ (dečka, deklico). Do te „častne službe“ dospeta najznažnejša otroka. Njih zadača je, pregledati kadar jima je volja (pa najmanj enkrat na dan!) nij li kje smetja na tleh?
- 8) Za cel razred je eden „vratar“. Njegova dolžnost je, kedar kedo odraslih, ki nas je obiskal, iz šole gre, mu vrata odpreti.
- 9) Ko na konci šol. pouka odmolimo, gredo otroci, narpred dečkí, po dva in dva (deklice po dve in dve) klop za klopjo; podavši mi roke se dostojno poslove, ter se vstopijo zopet v vrsto. Da se to hitreje in lepše zgodi, gre razredni načelnik prvi iz šol. sobe ter ima sedaj nalog zunaj pred mojim dohodom vse lepo urediti, dok da tudi jaz (zadnji) ven pridem. Sedaj se ustopijo ravno, v glavno stojo zabernejo se za četert in ko sem jih postavil v vstričnico, morajo še enkrat, pravilno stopaje, mimo mene korakati ali pa snamejo klobuke na ukaz: ena! (za klobuk prijeti), dve! (klobuk dol), tri! (klobuk nazaj gor), štiri! (roko dol). Na povelje „narazen“ odidó tiho in mirno vsak na svoj kraj.
- Na takov in drugi način skrbim jaz za vzbujanje in utrjenje snago- in redoljublja pri mojih učencih in mislim, da ne brez — uspeha. (Učitelj vendar mora paziti, da ne postanejo neopravičene tožbe. Za to je treba, da zatoženca sam pregleda in vso neopravičeno toženje se neha.) Otroci

se tacega reda in nadzorovanja veselé ter so ponosni, da so — mladi vojaki. — Večletno izpeljevanje teh „pravil“ spravi jim snago- in redoljubje tako rekoč v kri in mozeg in oni dorastejo v snažne in redne gospodarje in gospodinje, v snažne in redne hlapce in dekletke.

Da pa imajo ta „pravila“ tudi velik upliv na uterjenje pokorščine in štovanje svojih predpostavljenih, to danes nadalje razmotrovati nij moja zadača.

Dopisi in novice.

— **Iz Ljubljane.** Po vsej Avstriji so 24. dan p. m. v spomin sreberne poroke Njiju Veličanstev slovesno praznovali. Vsi stanovi so se spominjali ta dan svitlega cesarja in mile cesarice, ter pošiljali svoje molitve do Gospoda vseh kraljev, naj ohrani, naj obvaruje Avstrijo in nje narode; ter ohrani zdravi in veseli Nju Veličanstvi, da bi mogli praznovati še zlato poroko. — Ozrmo se najprej po Ljubljani in pogledjmo, kako so šole tu obhajale ta dan slavnega spomina in zgodovinskega pomena.

Na c. k. možkem učiteljišču je bila v ta namen največa soba s slikami Nju Veličanstev, z zelenjem in cveticami okinčana prav okusno in lično. 23. p. m. ob 10. uri stopijo noter: ravnatelj Hrovat in drugi učitelji in slovesnost se začne. Gojenci učiteljišča zapoje slavnostno pesem nemški in potem govorita dva učenca iz vadnice. Kôr zapoje potem slovensko pesem in govorila sta gojenca učiteljišča eden slovenski, drugi nemški. Potem govori ravnatelj Hrovat in mladini kaže v živih podobah življenje Nju Veličanstev, ter posebno povdarja zasluge svitlega cesarja za šolstvo, umetnost, trgovstvo in obertnost, in kako da sta svitli cesar in cesarica vedno pripravljena pomagati tam, kjer vidita podložne v potrebi in stiski. Omenivši današnje svečanosti vabi vse navzočne naj iz dna serca in gineni zapoje vzvišeno cesarsko pesem. — Prav navdušeno je mladina na to zapela cesarsko pesem.

Popoldne ob 3. uri je pa praznovalo žensko učiteljišče to slovesnost v isti sobi. Najprej so zapele slovensko pesem, potem so deklamovale tri učenke iz vadnice, pele so potem še slovensko pesem, nasledoval je slovenski slavnostni govor in nemško deklamovanje (govorili ste gojenki učiteljišča). Sklepno je govoril ravnatelj Hrovat dnevu primero žensko mladino, in vsi navzočni so zapeli cesarsko pesem.

Mestne šole. Druga 5razredna mestna šola je imela svojo slavnost ob dveh popoldne. Telovadnica je bila praznično okinčana. Pri svečanosti so bili razen učiteljev navzočni: c. k. deželni šolski nadzornik, c. k. okrajni šolski nadzornik, prvomestnik mestnega šol. sveta in več sočanov temu svetu. Vodja Belar je nagovoril učence in zapeli so potem cesarsko pesem. Učenci so deklamovali nemško in slovensko in peli jedno nemško in jedno slovensko pesem. Učenci so dobili svečanosti primerno berilo. Zvečer so učitelji razsvetlili šolo na Cojzovem grabnu s 101 lučicami.

Mestna dekliška šola je zveršila posebno slavno svoje praznovanje v redutni dvorani. Dvorana je bila okinčana s podobami Nju Veličanstev, bele oblečene deklice so kinčale podobi s cveticami, in vselej ko so odpele pesmi, so položile deklice cvetlični šopek kot znamenje udanosti pod sliko Nju Veličanstev. Navzočni je bil tudi županov namestnik dr. Robert Schrey, in kakor pri

se tacega reda in nadzorovanja veselé ter so ponosni, da so — mladi vojaki. — Večletno izpeljevanje teh „pravil“ spravi jim snago- in redoljubje tako rekoč v kri in mozeg in oni dorastejo v snažne in redne gospodarje in gospodinje, v snažne in redne hlapce in dekile.

Da pa imajo ta „pravila“ tudi velik upljiv na uterjenje pokorščine in štovanje svojih predpostavljenih, to danes nadalje razmotrovati nij moja zadača.

Dopisi in novice.

— **Iz Ljubljane.** Po vsej Avstriji so 24. dan p. m. v spomin sreberne poroke Njiju Veličanstev slovesno praznovali. Vsi stanovi so se spominjali ta dan svitlega cesarja in mile cesarice, ter pošiljali svoje molitve do Gospoda vseh kraljev, naj ohrani, naj obvaruje Avstrijo in nje narode; ter ohrani zdravi in veseli Nju Veličanstvi, da bi mogli praznovati še zlato poroko. — Ozrmo se najprej po Ljubljani in pogledjmo, kako so šole tu obhajale ta dan slavnega spomina in zgodovinskega pomena.

Na c. k. možkem učiteljišču je bila v ta namen največa soba s slikami Nju Veličanstev, z zelenjem in cveticami okinčana prav okusno in lično. 23. p. m. ob 10. uri stopijo noter: ravnatelj Hrovat in drugi učitelji in slovesnost se začinja. Gojenci učiteljišča zapoje slavnostno pesem nemški in potem govorita dva učenca iz vadnice. Kôr zapoje potem slovensko pesem in govorila sta gojenca učiteljišča eden slovenski, drugi nemški. Potem govori ravnatelj Hrovat in mladini kaže v živih podobah življenje Nju Veličanstev, ter posebno povdarja zasluge svitlega cesarja za šolstvo, umetnost, trgovstvo in obertnost, in kako da sta svitli cesar in cesarica vedno pripravljena pomagati tam, kjer vidita podložne v potrebi in stiski. Omenivši današnje svečanosti vabi vse navzočne naj iz dna serca in gineni zapoje vzvišeno cesarsko pesem. — Prav navdušeno je mladina na to zapela cesarsko pesem.

Popoldne ob 3. uri je pa praznovalo žensko učiteljišče to slovesnost v isti sobi. Najprej so zapele slovensko pesem, potem so deklamovale tri učenke iz vadnice, pele so potem še slovensko pesem, nasledoval je slovenski slavnostni govor in nemško deklamovanje (govorili ste gojenki učiteljišča). Sklepno je govoril ravnatelj Hrovat dnevu primero žensko mladino, in vsi navzočni so zapeli cesarsko pesem.

Mestne šole. Druga 5razredna mestna šola je imela svojo slavnost ob dveh popoldne. Telovadnica je bila praznično okinčana. Pri svečanosti so bili razen učiteljev navzočni: c. k. deželni šolski nadzornik, c. k. okrajni šolski nadzornik, prvomestnik mestnega šol. sveta in več sočanov temu svetu. Vodja Belar je nagovoril učence in zapeli so potem cesarsko pesem. Učenci so deklamovali nemško in slovensko in peli jedno nemško in jedno slovensko pesem. Učenci so dobili svečanosti primerno berilo. Zvečer so učitelji razsvetlili šolo na Cojzovem grabnu s 101 lučicami.

Mestna dekliska šola je zveršila posebno slavno svoje praznovanje v redutni dvorani. Dvorana je bila okinčana s podobami Nju Veličanstev, bele oblečene deklice so kinčale podobi s cveticami, in vselej ko so odpele pesmi, so položile deklice cvetlični šopek kot znamenje udanosti pod sliko Nju Veličanstev. Navzočni je bil tudi županov namestnik dr. Robert Schrey, in kakor pri

drugi mestni šoli odlični šolski gospodje, navzočnih je bilo tudi mnogo starišev šolskih otrok, in radodarnosti nekajih gospa se je bilo zahvaliti, da so skoraj vse deklice dobile bukvice spisane v to slovesnost.

I. mestna šola je imela svojo slavnost v največi sobi c. k. vадnice ob 4. uri popoldne. Kakor drugej po mestnih šolah so bili tudi tukaj navzočni zastopniki šolskih oblasti. Program tako, kakor drugod. Vodja je govoril učencem nemško in slovensko, učenci so peli in deklamovali 1 slovensko in 2 nemški pesmi, in konečno je zadonela cesarska pesem. Otroci so dobili potem berilo in knjižico v to slovesnost primerno.

V nunski šoli se je slavnost sreberne poroke Njunih Veličanstev posebno svečanostno obhajala. V sredo popoldne so se zbrale vse šolarice, male in velike iz znotranje in zunanje šole, praznično oblečene v veliki sobani, kjer ste bili podobi Njunih Veličanstev lepo ozališani in z mnogimi cveticami obdani. Ker se č. g. prednica zaradi bolehnosti ni mogla vdeležiti, je g. katehet pred toliko množico razložil pomen te svečanosti in veliko veselje, ki po pravici navdaja vse narode naše lepe domovine, naše velike Avstrije, ter dodal še nauk, naj posnemajo šolarice blagost Njunih Veličanstev, naj bo sleherna tudi vladarica svojega serca ter ga varuje do konca dni hudih sovražnikov, t. j. raznih strasti. Sledile so 4 primérne, lepo izpeljane deklamacije ter dve cesarski pesmi: ljudska himna in še ena slavnostna. Posebno veselje so zbudili darovi, ki so jih za ta imenitni dan gospodičine notranjih šol bolj revnim učenkam preskerbele, pridjalo se je še nekaj knjižic, tako, da je izmed 150 učenk vsaka nekaj dobila: ena ruto, druga štruco in pomeranč, tretja knjigo i. t. d. Škoda, da je dež skazil deklicam razveseljevanje po vertu. V četrtek pa je bila ob osmih peta sv. maša z zahvalnico.

— **Osemletno šolsko obiskanje** ostane še v principu, a naučni minister je dovolil nekaj olajšav otrokom v 13. in 14. letu, za katere se oglase njih stariši ali rejniki; takim otrokom se sme dovoliti, da le po 2krat v tednu hodijo v šolo. Ko so namreč p. l. zoper osemletno šolsko dolžnost oglasili se deželni zbori v Dolenjem in Gorenjem Avstrijskem, v Solnograškem in Štajarskem je naučni minister gledé na tam izražene želje ukazal, da se v slučajih ozira vrednih ne smejo stariši kaznovati, ako svoje 13.—14. let stare otroke o gotovih časih ne pošiljajo v šole. — Kranjski deželni zbor, oziroma bivša narodna večina v njem, ni bil tedaj na napačnem potu, ako je za Kranjsko nasvetoval to, namreč mladina od 12.—14. let naj hodi v zimskem času v ponavljavno šolo, kar sedaj naučni minister ukazuje po drugih deželah.

— **K učiteljskem skušnjam**, ki so se začele v ponedelek 28. p. m. se je oglasilo a) za ljudske šole 21 spravevancev, b) za meščanske šole 3. Oglasila se je dalje učiteljica v Gutaring-u na Koroškem, J. Barnas, za izpit iz slovenščine in učiteljica iz Slovenje-Gradca, Cuntara Marija, za izpit iz telovaje.

»Schltzg.«

— **Dvoje štípendij** po 30 gl. 36½ kr. začensi od 1. januarija 1879 se oddaja. Te štípendije je ustanovil stolni dekan Urban Jerin za uboge učiteljske vdove in sirote; dobiti ji morejo vdove in sirote, katerih možje (očetje) so služili za nižje (trivialne) učitelje na Kranjskem, vdove za časa vdovstva, sirote dokler ne dorasejo (Normalalter). Prošnje sè potrebnimi dokazi pōtem c. k. okrajnih glavarstev c. k. deželni vladi do 15. maja.

— **Novela** k šolski postavi — sklenjena v deželnem zboru p. l. je dobila Najviše poterjenje, in »Laib. Schltzg.« prinaša ravno kar nemški tekst. — O svojem času bomo prinesli slovensko prestavo.

— **Ogersko.** — Zoper silo, s katero nameravajo Magjari svoj jezik vpe-
ljati, celó v ljudske šole vseh drugih, Slovanov, Nemcev in Rumunov, ki
bivajo na Ogerskem, so se vzdignili vzlasti rumunski skofje, ter osebno poklo-
nili svitlemu cesarju s prošnjo, naj odverne silo, s katero žugajo Madjari zati-
rati druge narodnosti pod Ogersko krono.

— **Iz Ljubljane.** »Glasi radosti« je naslov »slovenski polki s petjem«,
katero je bil l. 1857, ko ste se Njiju Veličanstvi presvitli cesar Franc Jožef I.,
in cesarica Elizabeta po večmesečnem potovanju po Italijanskem zopet povernila
v našo Kranjsko deželo, v ta veseli spomin sestavil in natisniti dal učitelj g.
Jos. Levičnik iz Železnikov. Iz tega se lahko razvidi, da so národní učí-
telji, vsigdar bili lojalni, najvišji cesarski rodbini iz vsega serca vdani. Me-
nimo, da je beseda o pravem času izgovorjena, ako rodoljube opozorujemo, da
se nekoliko iztisov te slovenske polke (ki se tudi po mični zunajnosti priporoča),
dobiva na prodaj pri tukajšnjem knjigarju g. Jan. Giontini-ju po 20 novčičev.
Ob enem pa naznanimo tudi ndom »Slov. učiteljskega društva«, da je gosp.
Levičnik v spomin 25letnice sreberne poroke Njiju Veličanstev poklonil
vsakemu po en iztis te polke, in kdor ga sprejeti želi, naj se oglasi pri
društvenem tajniku, učitelju M. Močniku.

— **Iz Velesovega.** V spomin sreberne poroke Nju Veličanstev
se je tudi 23. p. m. okoli našega samotnega kraja zvečer po Ave Mariji
čul pokanje možnarjev. Naj lepše pa je bilo videti plamteče kresove po hribih
in gorah, posebno mnogo jih je bilo na izhodni strani. Pa tudi naši sosedje
pod Grintovcem, iz Štefanegore napravili so velik kres. Drugi dan 24. aprila
je bila šolska mladina pri slovesnem cerkvenem opraviilu ob 9. uri, v cerkev in
iz cerkve gredočim so nam vihrale bele zastave. Po cerkvenem opraviilu se
napotimo na bližnji stari grad »Stajnski«; od tod smo po navodu novega zem-
ljevida »Kranjske vojvodine« bližnje kraje, griče in gore po daljnogledu izkali.
H koncu je šolska mladina zapela nekaj pesmic in potem cesarsko himno prav
živahno, in tako smo praznovali dan vsem narodom Avstrije važen in pomenljiv,
dan sreberne poroke Nju Veličanstev.

— **Treća obća hrvatska učiteljska skupština u Osieku, 4., 5. i
6. rujna 1778.** Pod ovim naslovom izdao je centralni odbor obćih hrvatskih
učiteljskih skupština knjigu, u kojoj su svi govori na toj skupštini reč po reč
pobilježeni. Tko dakle ovu knjigu pročita, upoznat će se čitavom skupštinskom
razpravom, kao da je bio na učiteljskoj skupštini u Osieku. Razprave učiteljske
o uzgojnih i školskih pitanjih imale bi svakoga naobražena Hrvata zanimati,
jer je školsko pitanje najvažnije po svaki narod. (Tudi nas Slovence verlo za-
nima napredek skolski na Hrvatskem in Slavonskem. Čestitamo, bratje!) Ciena
je knjigi 13 araka jakoj, 50 novčiča. Osim skupštinske razprave ima ista i sve
brzobjavne pozdrave, koji su skupštini stigli, ulomak predavanja o risanju u
pučkoj školi, kao i imenik svih članova, koji su toj skupštini prisustvovali.

Razpisi učiteljskih služeb.

Na Kranjskem. Na vadnici c. k. ženskega učiteljsišča v Ljubljani
mesto učiteljice. Prošnje c. k. dež. sl. svētu do 31. maja.

V šolskem okraji Rudolfovem. Na Irazredni ljudski šoli v Hinah
učit. služba l. p. 450 gl. in stanovanje; krajnemu sl. svētu do 20. maja.

V šolskem okraji Radovljiškem. Na 2razredni ljudski šoli v Bledu,
2 učit. služba, l. p. 450 gl., kraj. sl. svētu do 5. maja.

— **Ogersko.** — Zoper silo, s katero nameravajo Magjari svoj jezik vpe-
ljati, celó v ljudske šole vseh drugih, Slovanov, Nemcev in Rumunov, ki
bivajo na Ogerskem, so se vzdignili vzlasti rumunski skofje, ter osebno poklo-
nili svitlemu cesarju s prošnjo, naj odverne silo, s katero žugajo Madjari zati-
rati druge narodnosti pod Ogersko krono.

— **Iz Ljubljane.** »Glasi radosti« je naslov »slovenski polki s petjem«,
katero je bil l. 1857, ko ste se Njiju Veličanstvi presvitli cesar Franc Jožef I.,
in cesarica Elizabeta po večmesečnem potovanju po Italijanskem zopet povernila
v našo Kranjsko deželo, v ta veseli spomin sestavil in natisniti dal učitelj g.
Jos. Levičnik iz Železnikov. Iz tega se lahko razvidi, da so národní učí-
telji, vsigdar bili lojalni, najvišji cesarski rodbini iz vsega serca vdani. Me-
nimo, da je beseda o pravem času izgovorjena, ako rodoljube opozorujemo, da
se nekoliko iztisov te slovenske polke (ki se tudi po mični zunajnosti priporoča),
dobiva na prodaj pri tukajšnjem knjigarju g. Jan. Giontini-ju po 20 novčičev.
Ob enem pa naznanimo tudi ndom »Slov. učiteljskega društva«, da je gosp.
Levičnik v spomin 25letnice sreberne poroke Njiju Veličanstev poklonil
vsakemu po en iztis te polke, in kdor ga sprejeti želi, naj se oglasi pri
društvenem tajniku, učitelju M. Močniku.

— **Iz Velesovega.** V spomin sreberne poroke Nju Veličanstev
se je tudi 23. p. m. okoli našega samotnega kraja zvečer po Ave Mariji
čul pokanje možnarjev. Naj lepše pa je bilo videti plamteče kresove po hribih
in gorah, posebno mnogo jih je bilo na izhodni strani. Pa tudi naši sosedje
pod Grintovcem, iz Štefanegore napravili so velik kres. Drugi dan 24. aprila
je bila šolska mladina pri slovesnem cerkvenem opravilu ob 9. uri, v cerkev in
iz cerkve gredočim so nam vihrale bele zastave. Po cerkvenem opravilu se
napotimo na bližnji stari grad »Stajnski«; od tod smo po navodu novega zem-
ljevida »Kranjske vojvodine« bližnje kraje, griče in gore po daljnogledu izkali.
H koncu je šolska mladina zapela nekaj pesmic in potem cesarsko himno prav
živahno, in tako smo praznovali dan vsem narodom Avstrije važen in pomenljiv,
dan sreberne poroke Nju Veličanstev.

— **Treća obća hrvatska učiteljska skupština u Osieku, 4., 5. i 6. rujna 1778.** Pod ovim naslovom izdao je centralni odbor obćih hrvatskih
učiteljskih skupština knjigu, u kojoj su svi govori na toj skupštini reč po reč
pobilježeni. Tko dakle ovu knjigu pročita, upoznat će se čitavom skupštinskom
razpravom, kao da je bio na učiteljskoj skupštini u Osieku. Razprave učiteljske
o uzgojnih i školskih pitanjih imale bi svakoga naobražena Hrvata zanimati,
jer je školsko pitanje najvažnije po svaki narod. (Tudi nas Slovence verlo za-
nima napredek skolski na Hrvatskem in Slavonskem. Čestitamo, bratje!) Ciena
je knjigi 13 araka jakoj, 50 novčiča. Osim skupštinske razprave ima ista i sve
brzobjavne pozdrave, koji su skupštini stigli, ulomak predavanja o risanju u
pučkoj školi, kao i imenik svih članova, koji su toj skupštini prisustvovali.

Razpisi učiteljskih služeb.

Na Kranjskem. Na vadnici c. k. ženskega učiteljsišča v Ljubljani
mesto učiteljice. Prošnje c. k. dež. šl. svētu do 31. maja.

V šolskem okraji Rudolfovem. Na Irazredni ljudski šoli v Hinah
učit. služba l. p. 450 gl. in stanovanje; krajnemu šl. svētu do 20. maja.

V šolskem okraji Radovljiškem. Na 2razredni ljudski šoli v Bledu,
2 učit. služba, l. p. 450 gl., kraj. šl. svētu do 5. maja.